

Poco Andante.

Fra Træet Ri-mens Bla- - - de faldt ned for sag- - te Vind; o- - ver den glat- - - te

Fla- - - de sig spredte Maa- - - nens Skin. Den ran-ke Yng-ling rend- - - te paa tynde glat- - - te

Jern, saae paa det Lys som brænd- - - te i Borgen hist saa fiern.

Endnu hun sidder oppe!
 See Straalen skimter mild
 Gjennem de hvide Toppe,
 til Jsens Maane Jld.
 Endnu hun ikke sover!
 Ak tænker hun paa mig?
 Hen ad de frosne Vover
 Han henrykt skyder sig.

Södt blussende han svæver
 Ud paa den glatte Vei;
 Det Lys, som hisset bæver,
 Hans Oje slipper ej.
 Hans Barm det gennemflammer,
 Han föler ej til Kuld;
 "Der sidder hun i sit Kammer,
 "og fletter det lyse Guld."

Ak mens hans Hjerte luer,
 Da pönser lumske Död.
 De brast de tynde Buer,
 Han sank i Havets Skjöd!
 Med ynksom Bölgen hæver
 Det blege Hoved op;
 Lyset saa roligt bæver
 Endnu fra Skovens Top.

O Emma hörer du ikke
 Mit Dödssuk i Nattens Vind?
 Med matte brystne Blikke
 Han stirrer i Lysets Skin.
 Derpaa han langsomt dukker,
 Over Jsens Bölgen slaaer.
 Sig Lyset i Borgen slukker,
 En Skye for Maanen staaer!